

og de svenske Fiskere ikke har saa meget at sige. Jeg tror, at Betalingen for den svenske Fisk gaar til de svenske Fiskere.

Med Hensyn til Majsspørgsmaalet sagde den højtærede Minister, at det har naturligvis ikke været Formaalet at give noget udenlandsk Marked Fordele, og mindst i Forhold til noget andet Marked, og deri har han fuldstændig Ret. Hvis mine Udtalelser skulde være faldet saaledes, at der deri kunde ligge en Antydning af, at jeg mente, at et saadant Formaal var til Stede, erklærer jeg herved, at det paa ingen Maade har været min Hensigt. Det er mig fuldkommen klart, hvad der har været Indenrigsministerens Formaal i den Retning, og det ligger ogsaa klart for Dagen efter Ministerens egne Udtalelser. Det er naturligvis Bestræbelserne for at fremskaffe billigt Flæsk herhjemme, og det er en Misforstaaelse af den sidste ærede Taler, naar han troede, at jeg her har stillet noget Forslag eller antydte nogen Ordning, hvorved man skulde gaa bort fra disse Bestræbelser. Tværtimod. Men naar den højtærede Minister har sagt — og deri fik han Støtte af den sidste ærede Taler —, at Producenterne her ikke paa nogen Maade kunde paavirke Priserne i Udlandet, tror jeg, det er en Mangel paa Indblik i, hvorledes internationale Prisansættelser sker paa Verdensmarkedet. Thi vel vilde dette være rigtigt, hvis der var nok af Varer overalt, og hvis der var Konkurrenter, der kunde træde ind, hvis vi forhøjede Priserne; idet Eksportørernes Prisansættelser da ikke vilde kunne være bestemmende for Verdensmarkedet. Men dette er jo saa langt fra at være Tilfældet, at det jo med en Sikkerhed og under Forhold, som man aldrig har kendt til tidligere, er klart for alle; at man her har at gøre med en Vare, som mangler i uhyre Grad. Naar man nu her i Landet ordner Forholdet saaledes, at Producenterne har en vis Produktionspris, og dette fører til, at man kan sælge for en vis Salgspris, og denne igen er sat i Forhold til de Priser, der opnaas andesteds, altsaa saaledes, at den samlede Produktion giver et tilfredsstillende Resultat, saa er det i og for sig ikke saa forunderligt, at Priserne i Udlandet ikke paavirkes af de større Omkostninger ved Produktionen. Og det er saa meget mindre forunderligt, naar vi betænkter, at i det mindste for det ene Markeds Vedkommende fastsættes Priserne i stor Udstrækning ensidigt, fordi Opkøbet sker ad ganske enkelte Kanaler, hvorved

man er i Stand til at sige: Saa meget maa vi i Øjeblikket give for at faa det Kvantum, som vi kan erhverve os.

Anderledes vil Forholdet stille sig, hvis man et Øjeblik beskæftiger sig med den Mulighed, at Majsens betales med den Pris, den virkelig koster, og at Tilskuddet, saaledes som den sidste ærede Taler udtalte sig, netop var givet for at yde et Tilskud til Flæskeproducenterne. Ministeren udtalte sig i modsat Retning og sagde, at det var ikke det, der skete. Men hvis man et Øjeblik forestiller sig, at Majspriserne gik deres naturlige Vej, maatte det — derom er alle enige — medføre, at Produktionspriserne for Flæsk gik meget betydeligt i Vejret. Og hvis man vil opretholde de billige Priser for Hjemmeflæsket, maatte det konsekvent føre til, at Svineproducenterne sagde: Vi kan ikke faa det hele til at dreje rundt, hvis vi ikke sætter Priserne paa det Flæsk, der gaar til Tyskland og England, op. Jeg vil nok se, om nogen af de Herrer vil paastaa, at man, hvis Prisen sættes noget højere, fordi Flæskeproducenterne er nødt til at forlange noget mere, af den Grund vil holde op med at købe Flæsk i de Lande, der i Øjeblikket har haard Trang for denne Vare. Derfor mener jeg, at hele denne Foranstaltning med de meget store Tilskud til Flæskeproduktionen — jeg slutter mig deri til det ærede Medlem fra Bornholm (Hauge) — er et Tilskud til det flæskeproducerende Landbrug. Men naar det er Tilfældet, maa Virkningen nødvendigvis blive den, at det ingenlunde er det indenlandske Marked, der alene kommer til at nyde godt af disse Pengetilskud, det er i Virkeligheden indirekte i højeste Grad ogsaa det udenlandske Marked. Dette Forhold opfordrer efter min Mening til nøjere Overvejelse og til saadanne Forholdsregler, som jeg ingenlunde tror er særlig vanskelige at gennemføre for Tiden, og hvorved man undgaar at sende disse Penge tilbage over Vandet. Jeg har nok hørt den højtærede Minister sige, at det, man her gør, er at føre Fragterne tilbage til deres naturlige Niveau eller nærmere til deres naturlige Niveau. Men vi maa dog erindre, at vi betaler ikke alene Fragt til de danske Skibe, men ogsaa til fremmede. Naar disse Penge er indbetalte til danske Selskaber, er de dansk Eje. Men naar vi giver Tilskud for at gøre det muligt at sælge Flæsket billigere, saa gaar en Del af disse Penge, som nævnt, ud af dansk Eje og kommer hverken de saakaldte rige Redere eller nogen anden her i Landet til gode.